

Megjegyzések néhány keleti növényfajról.
Bemerkungen über einige orientalische Pflanzenarten.

Von: } Dr. Degen Árpád (Budapest).
Irta: }

LXIX. *Inula Urumoffii* nov. spec.

E sectionis *Inula* Duby, v. BECK Inul. Europ. (1881) p. 8—9.
subsectione «Beviligulatae» v. BECK l. c. p. 49.

Radix... caulem unicum vel paucos edente, *caulis* erectus,
basi sublignosus, rubellus, angulatus, simplex. tantum apice
ramosus, tota longitudine sparse pilosus, sub inflorescentia patule
villosus, sat copiose foliatus: *folia* basalia... caulina inferiora et
media oblongo-lanceolata, acuta, in petiolum brevem angustato-
decurrentia, rigida, margine minute serrata, utrinque viridia,
adpresso pilosa, subtus valde nervosa, secus nervum medium
longius villosa, superiora late amplexicaulia sed minus longe
decurrentia. *Inflorescentia* corymbosa, congesta. *capitula* ad 20
vel plura, breviter pedunculata, in apice ramorum aggregata, sub-
conica. eca 1 cm. longa, foliis superioribus subinvolucrata.

Anthodii squamae erectae, pallide virentes, lineares, acutius-
culae, ab extimis ad interiores auctae, margine antrosum pilosae,
dorso hirsutae; *corollae* tubulosae (tubo 9 mm longo) limbi aurau-
tiaci lobi denticulati; *pappi* corollam aequantis radii inaequales
minute setulosi, basi concreti; *achenium* cylindricum, striatum,
basi valde obliquum et paullo calloso-incerassatum, apice parce
pilosum, ceterum glabrum.

Habitat in Bulgaria. In declivibus lapidosis graminosis secus
margines vinearum ad pedem m. Rhodope non procul a Haskovo
die 25. Jul. 1907 typum hunc Florae Europaeae novum detexit
Prof. IVAN K. URUMOFF, cui species dicata.

Ab *Inula thapsoides* (M. B.) D. C. (caucasica), cui proxima,
et cuius verosimiliter subspeciem (Rasse) tantum sistit europaeam,
differt indumento multo parciore (tota planta viridis), caule minus
ramoso. foliis duplo fere angustioribus, oblongo-lanceolatis, nec
ovatis, minus rugosis minus dense et molliter villosis, magis viri-
dibus nervis magis prominentibus, imprimis autem anthodii
squamis exterioribus minus dense villosis et achaenis glabre-
scensibus. Ex descriptione cl. De Candolii proprius accedit
ad *I. thapsoidis* var. *Poiretii* D. C. Prodr. V. 465 (*Inula*
verbascifolia Poir. Suppl. III. [1813] p. 154, *I. thapsoides* RCHB.
Iconogr. tab. 347), sed differt foliis rigidis, angustioribus minus
molliter villosis (in *I. verbascifolia* «il seroit très facile de prendre
cette plante pour un *Verbascum*, si on ne voyait que ses feuilles, leur
mollesse, leur épaisseur, leur duvet velouté d'un blanc cendré...
ses tiges... sont... cylindriques cotoneuses et rameuses... les calices
épais, très cotoneux; leurs folioles... extérieures recourbées»),
imprimis autem anthodii squamis exterioribus non recurvis.

LXX. *Crepis Blavii* Aschers. Horvátországban (in Kroatien.)

DR. BLAU OTTO. az északnémet szövetségnek Bosznia tudományos kikutatása körül nagy érdemet szerzeit konzulja, 1869. év augusztus havának végén egyik utazása alkalmából, midőn Sarajevóból Gačkón át a Durmitorra tartott s onnan Mostaron át tért vissza, Paljev dol és Pakračí között (Pakračuža, Nevesinje és Mostar között) egy Compositát fedezett fel. ASCHERS. professor Berlinben¹ először egy új *Crepis*-fajnak, később azonban (valószínűleg az éretlen állapotban történt préselés folytán) összenyomott termései miatt *Mulgedium Blavii*-nak írta le.

Első felfedeztetése óta közel négy évtizeden át senki sem gyűjtötte és csak az 1908. éven ismerte fel újra DR. STADLMANN J.² ezt a fajt egy növénypéldányban, melyet ama 2 botanikai utazás résztvevői gyűjtötték, melyeket a bécси egyetem természettudományi egyesülete 1904 és 1907-ben Boszniaába rendezett s melyet ök az utazási hiradásukban³ *Crepis pannonica* (JACQU.) C. KOCH néven tettek közzé.

DR. STADLMANN az idézett cikében ezen fajnak számos

Der um die wissenschaftliche Erforschung von Bosnien so hochverdiente Consul des norddeutschen Bundes DR. OTTO BLAU hat Ende August 1869 gelegentlich einer Reise von Sarajevo über Gačko nach dem Durmitor und zurück über Mostar, zwischen Paljev dol und Pakračí (Pakračuža, zwischen Nevesinje und Mostar) eine Composite entdeckt, welche Prof. ASCHERSON in Berlin¹ zuerst als eine neue *Crepis*, später aber der (wahrscheinlich nur in Folge des in unreifem Zustande erfolgten Pressens) zusammengedrückten Früchte wegen als *Mulgedium Blavii* beschrieben hat.

Sie wurde nahezu vier Dezzennien nach ihrer ersten Entdeckung nicht wiedergefunden und erst im Jahre 1908 wurde diese anscheinend seltene Art von DR. JOSEF STADLMANN² in einer Pflanze wiedererkannt, welche die Teilnehmer an den zwei botanischen Reisen, welche der naturwissenschaftliche Verein an der Universität in Wien i. d. J. 1904 und 1907 nach Bosnien veranstaltet hat, in Bosnien gesammelt und in ihrem Reisebericht³ als *Crepis pannonica* (JACQU.) C. KOCH angeführt hatten.

DR. STADLMANN hat in dem angeführten Artikel eine Anzahl

¹ *Crepis Blavii* ASCHERSON in Zeitschrift der Gesellschaft für Erdkunde, Berlin 1870 p. 549; BLAU, Reisen in Bosnien, 1877 p. 5 und 81; *Mulgedium Blavii* ASCHERSON in ASCHERS KANITZ und KNAPP Catal. cormophyt. 1877 p. 41. (ohne Beschreibung); Botan. Zeitung 1879 p. 260 (Diagnose.)

² Österr. Botan. Zeitsch. 1908. p. 422—425.

³ Österr. Botan. Zeitschrift. 1906 p. 271.

boszniai termőhelyét sorolja fel s egyszersmind bebizonyítja, hogy a VISIANI⁴ Flora Dalmatica-jában Glavácról, továbbá Knin és Vrlika között említett «*Crepis rigida*» sem más mint *Crepis Blavii*, mert a VISIANI-féle termőhely közelében ezen expedíciók botanikusai csupán *Crepis Blaviit* találtak.

Ez alkalommal a tökéletes és a gazdagon gyűjtött anyag alapján a *Crepis Blavii* pontos leírása is közzé lett téve s a *Crepis*-nemzettséghoz való tartozása is végervényesen meg lett állapítva.

Az előző év nyarán JUSTIN R. főtanító azzal a hiradással lepte meg a növénygeographia iránt érdeklődő botanikusokat, hogy a *Crepis Blavii*-t Istriában Rakitovič⁵ felett levő hegyeken sikerült felfedeznie, tehát egy olyan termőhelyen, melyet az eddig ismertektől az egész délhorvát hegymasszívum s a liburniai Karszt választ el. JUSTIN értekezésében annak a véleményének adott kifejezést, hogy a SCHLOSSER és VUCOTINOVIČ-tól a «Flora croatica»-ban Belaj (Bilaj) mellől a Liká-ból s a Vrebačka Staža-ról Gospic mellől közölt «*Crepis rigida*» minden valószínűség szerint *Crepis Blavii*-re vonatkozik.

von Standorten für diese Art in Bosnien namhaft gemacht, zugleich aber den Beweis erbracht, dass die von VISIANI in seiner Flora Dalmatica⁴ bei Glavac und zwischen Knin und Vrlika angegebene «*Crepis rigida*» auch zu *Crepis Blavii* gehört, da in der Nähe der Visiani'schen Standorte von den Botanikern dieser Expedition nur *Crepis Blavii* gefunden worden war. Zugleich wurde an der Hand eines vollständigen und reichlich gesammelten Materials eine genaue Beschreibung dieser Art veröffentlicht und ihre Zugehörigkeit zur Gattung *Crepis* endgültig festgestellt.

Im Sommer des vorigen Jahres hat nun Oberlehrer RAJKO JUSTIN die sich für Pflanzengeographie interessierenden Botaniker mit der Nachricht über die Entdeckung der *Crepis Blavii* in Istrien und zwar auf den Bergen ober Rakitovič⁵ überrascht, an einem Standort, der von den bisher bekannt gewordenen durch das ganze südkroatische Hochland und den liburnischen Karst getrennt ist. JUSTIN hat in dieser Abhandlung die Vermutung ausgesprochen, dass sich die von SCHLOSSER und VUKOTINOVIC in ihrer «Flora croatica» bei Belaj (Bilaj) in der Lika und auf der Vrebačka Staža unweit Gospic angegebene «*Crepis rigida*» aller Wahrscheinlichkeit nach auch auf *Crepis Blavii* bezieht.

---

⁴ Vis. Fl. Dalm. II. p. 119.

⁵ Österr. Bot. Zeitschrift, 1911 p. 255—258.

E sorok írója most abba a helyzetbe került, hogy ezt a nézetet megerősíthesi.

Az említett értekezés átolvasása után ugyanis visszaemlékeztem egyes «*Crepis rigida*»-példányokra, melyeket Dél-Horvátországból a Lika tenyőfröldről láttam Rossi L. őrnagy úr (Karlovac) herbariumában.

Ennek a horvát növényekben való gazdaságában manapság szinte egyedülálló herbariumnak tulajdonosa szíves volt az illető herbariumlapokat pontosabb tanulmányozásra elküldeni, melyből kiderült, hogy a likai növény kétségtelenül *Crepis Blavii* ASCHERS. Eszerint a *C. Blavii* a délhorvát hegylidéken is a *Crepis pannonica-t* (*C. rigida* W. K.) helyettesíti. Ez a növény úgy látszik nem száll le mélyebbre 600 m.-nél; az isztriai termőhegyek 800 m.-en felül vannak, a bosznaiak pedig még magasabban.

A Rossi-herbariumban két termőhelyről van meg és pedig «in collibus herbidis ad Vrebačka Staža in provincia Likana» leg. SCHLOSSER és Ljubovo-ról (Kula és Bunić közt), gyűjtötte Rossi 1896 jul. 18-án.

Ich bin nun in der Lage, diese Vermutung bestätigen zu können. Nach Durchlesen des letztgenannten Artikels erinnerte ich mich an «*Crepis rigida*»-Exemplare, welche ich aus dem Hochtal Lika in Südkroatien im Herbar des Herrn Majors LJUDEVIT ROSSI in Karlovac gesehen hatte. Der Besitzer dieser in Bezug auf Reichhaltigkeit an kroatischen Pflanzen heute einzig dastehenden Sammlung hatte die Liebenswürdigkeit, mir die betreffenden Bogen zum genaueren Studium zuzusenden; dieses ergab, dass die Likaner Pflanze unzweifelhaft *Crepis Blavii* ASCHERS. ist, welche also auch im kroatischen Hochlande (die Pflanze scheint nicht unter 600 Meter herabzusteigen; die istrianischen Standorte liegen über 800 Meter, die bosnischen noch höher) *Crepis pannonica* (*C. rigida* W.K.) vertritt.

Sie liegt von zwei Standorten vor u. zw. «in collibus herbidis ad Vrebačka Staža in provincia Likana» legit SCHLOSSER und von Ljubovo (zwischen Kula und Bunić) leg. Rossi 18. Juli 1896.

ZOBODAT - www.zobodat.at

Zoologisch-Botanische Datenbank/Zoological-Botanical Database

Digitale Literatur/Digital Literature

Zeitschrift/Journal: [Ungarische Botanische Blätter](#)

Jahr/Year: 1912

Band/Volume: [11](#)

Autor(en)/Author(s): Degen Árpád von

Artikel/Article: [Megjegyzések néhány keleti növényfajról. Bemerkungen
über einige orientalische Pflanzenarten. 36-39](#)